

ter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 62: Forslag til lov om ændring af lov om biblioteksafgift. (Gradueret skala ved udbetaling af biblioteksafgift, skolebibliotekernes bestandsindberetninger m.v.).

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 28/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Dette forslag er en konsekvens af revisionsbestemmelserne i 1991-loven og de overvejelser, som den nedsatte arbejdsgruppe har gjort sig.

Jeg vil gerne med det samme sige, at vi synes, de overvejelser og de forhandlinger, der har været, har ført til klare forbedringer.

I foråret var der megen debat og støj om bibliotekspengene. 1991-loven har jo en bestemmelse om en overgrænse for udbetaling af bibliotekspenge, og den er på 200.000 kr. Utilfredsheden med bl.a. denne bestemmelse var meget tydelig. Nu afløses efter forslaget den faste overgrænse på 200.000 kr. med en gradueret skala, der begynder ved beløb på op til 300.000 kr., hvor der ikke sker nogen reduktion, og ender med et beløb på 500.000 kr., hvor der for de beløb, der ligger derudover, sker en udbetaling på 1/3. Det vil nemlig sige, at der fremover ikke bliver nogen fast overgrænse.

Vi er også meget tilfredse med den løsning, der nu er fundet for de bøger på skolebibliotekerne, hvor bøgerne findes i et særlig stort antal. Hvis antallet af en bestemt titel er højere end 15, udløses der på de efterfølgende eksemplarer kun en udbetaling på 1/3.

I bemærkningerne gøres der også rede for en række administrative ændringer, som skal følge af loven. Det er ændringer af de vægte, som de forskellige materialer og udgivelser skal have, når den samlede pulje skal fordeles. Vi er her meget tilfredse med, at skønlitteratur for voks-

ne får en højere og mere fordelagtig vægtning fremover.

Men nu, hvor vi ændrer loven, synes jeg, vi skal overveje, om loven ikke burde have et navn, der helt klart signalerer, hvad det er, den nuværende ordning går ud på: kulturstøtte måske, bibliotekspenge måske; jeg ved det ikke præcis. Jeg kan se, at arbejdsgruppen har overvejet det, men det er jo ikke en afgift, vi taler om, det er faktisk kulturstøtte, men det er også en anerkendelse af, at værker stilles til rådighed for offentligheden på vore offentlige biblioteker.

Jeg vil gerne fremhæve, at denne form for kulturstøtte er vi glade for i Socialdemokratiet, men vi er også stolte af den. Det er faktisk den bedste i verden, også selv om ordningerne ikke altid kan sammenlignes. I 1985 var ordningen på 76,4 mio. kr. og i 1997 på 141 mio. kr. Vores store nabo Tyskland støtter f.eks. med 80 mio. kr., så faktisk, ikke bare procentvis, kan vi faktisk godt være glade for og stolte af den ordning.

Jeg har også med tilfredshed bemærket, at resultatet af ministerens forhandlinger blev, at Dansk Forfatterforening og Danske skønlitterære Forfattere støtter forslaget. Det var faktisk flot.

Socialdemokratiet støtter som sagt forslaget, og vi vil i udvalget arbejde på, at det bliver hurtigt vedtaget, så det kan træde i kraft den 1. januar 1999. Det er jo forudsætningen for, at overgrænsen på de 200.000 kr., som den er beskrevet i 91-loven, falder bort.

Kim Andersen (V):

Det lovforslag, vi her har til behandling, kunne man jo betragte som en rutinerevision af 1991-loven og en fremskrivning af nogle takster. Man kan også vælge at betragte det som et redskab til at ville noget progressivt inden for kulturen og i det her tilfælde primært inden for litteraturen.

I Venstre vil vi gerne vælge at betragte lovforslaget som et udtryk for, at vi her har et redskab til at fremme litteraturen i Danmark og til at fremme udbredelsen af den. Det er jo også en kulturstøttelov, som den forrige ordfører påpegede, og det er en lov, som har til hensigt at sikre udbygningen, brugen og anvendelsen af det danske sprog og fremme litteraturen og litteraturforståelsen i befolkningen.

Det anser vi for positivt, og i den forbindelse vil vi også gerne complimentere kulturministeren i den forstand, at lovforslaget er motiveren-

de derhen, at man nu indfører nogle øvre grænser, så det kan betale sig, om jeg så må sige, for forfattere at blive store forfattere, at skrive nogle værker, som får udbredelse i befolkningen, og som befolkningen vil købe og læse.

Gradueringerne i § 6, stk. 3, er udtryk for, at der også til forfatteren er en honorering af talent, hvor den tidligere lov, som denne afløser, i den henseende var snærende. Det opfatter vi som meget positivt.

Vi er en lille smule mere betænkelige over en mindre del af lovforslaget, nemlig den del, der vedrører illustratorer af udenlandske værker oversat til dansk. Her har vi den opfattelse, at udenlandske værker, der oversættes til dansk, bliver oversat til dansk, fordi der er lavet en forretningsmæssig kalkulation, der viser, at de kan sælges på det danske marked. Her kunne vi så have den opfattelse, at så har man også mulighed for én gang for alle at betale de illustratorer, der skal medvirke i et sådant værk. Det er en mindre del af lovforslaget, som vi måske nok vil stille et spørgsmål til under udvalgsbehandlingen.

Vi er glade for, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget fastholder, at der fortsat kan udbetales biblioteksafgift til arvinger efter forfattere. Det mener vi er rigtigt og rimeligt og med til at sikre forfatterne ro og optimal tid i deres levetid til at producere det, som de er gode til, nemlig den kunst, som bidrager til hele befolkningens oplysning.

Vi er en smule skeptiske over for bemærkningerne i lovforslaget, for så vidt angår finansieringen i år 2001 og år 2002, men det er jo ikke det, vi tager stilling til med lovforslaget. Man kan argumentere for de økonomiske overvejelser, men det er rettelig en diskussion, der hører hjemme et andet sted, og dertil vil vi så overlade den, men tilsige selve lovforslaget en hurtig, positiv og velvillig behandling under udvalgsarbejdet.

Bendt Bendtsen (KF):

Da vores ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke kunne være til stede i salen i dag, skal jeg fremkomme med følgende:

Loven om biblioteksafgift blev vedtaget med en meget bred tilslutning i Folketinget i 1991. Den indebar en meget omfattende omlægning af biblioteksafgiftssystemet, som Det Konservative Folkeparti længe havde ønsket.

Vi er tilfredse med, at vi fik det hidtidige lov-bundne vederlag ændret til en kulturstøtte-

ordning. Når vi er tilfredse med det, er det, fordi det er Det Konservative Folkepartis klare opfattelse, at kulturstøtteordningen støtter dansk litteratur. En ekstra gevinst er samtidig, at vi undgår problemer med EU.

Det vil sige, at vi med kulturstøtteordningen i langt højere grad har givet en beskyttelse af det danske sprog og en opmuntring til at skrive dansk, sådan at dansk sprog og kultur dermed bevares. Det mener Det konservative Folkeparti at der netop er behov for i en verden, der bliver stadig mere og mere international.

Vi skal dog ikke glemme ophavsmanden, som har skabt værket. Kunstneren skal stadig væk være den, der høster frugterne af eget arbejde. På den anden side skal vi sikre, at offentligheden får adgang til og glæde af kunstværkerne på rimelige betingelser, herunder muligheden for at skimme og gøre sig bekendt med et værk på et bibliotek.

Det Konservative Folkeparti mener, det var dybt urimeligt, at et stort antal forfattere, som egentlig burde have modtaget biblioteksafgift, blev udelukket fra denne ordning på baggrund af den dagældende bagatelgrænse. Det Konservative Folkeparti ser derfor med stor tilfredshed på, at vi i dag ikke afventer lovrevisionen med at få rettet op på den fadæse, som den tidligere kulturminister Jytte Hilden ellers havde ønsket. I stedet for at afvente lovrevisionen sørgede vi for at fjerne bundgrænsen og derved give en form for anerkendelse og opmuntring til de mindre udlånte forfattere, men netop ikke nødvendigvis de ringeste.

Det foreliggende lovforslag har som det overordnede formål at opfylde lovens bestemmelser om, at den skal tages op til revision. Som det fremgår, er de ændringer, som lovforslaget indeholder, et forslag fra den arbejdsgruppe, som blev nedsat i 1991.

Da de berørte organisationer, heriblandt de to forfatterforeninger, er blevet hørt om det lovforslag, vi står med i dag, og der er opnået enighed om dette, støtter vi forslaget.

Ole Sohn (SF):

Generelt mener SF, at det foreliggende lovforslag er godt, men det er også lidt svært at være utilfreds med et lovforslag, som i hovedtrækkene syner til de holdninger, som SF har advokeret for i forbindelse med revisionen af loven om biblioteksafgift.

Derfor vil jeg gerne kvittere for det arbejde, som ministeren har lavet i forbindelse med for-

beredelsen af arbejdet. Jeg synes faktisk, det er udtryk for et flot, gennemarbejdet lovforslag, som både har været igennem en udvalgsbehandling i den arbejdsgruppe, der har været nedsat, og efterfølgende også har været drøftet med de to forfatterforeninger, og det gør jo også, at vi i dag har et lovforslag, som forhåbentlig får en bred opbakning her i Folketinget.

Biblioteksafgiften er jo sådan en mærkelig hybrid, der på den ene side er en kulturstøtteordning til fremme af det danske sprog, hvilket jeg synes er helt fint, men på den anden side bygger på EU's leje- og lånedirektiv og dermed på det forhold, at ophavsmanden har ret til et vederlag under offentligt udlån. Den hybrid synes jeg er utrolig fin, fordi det giver en sikkerhed for, at forfatterne kan se, at den afgift, som de nu hvert år får tildelt, også er en form for vederlagsordning, der år efter år vender tilbage. På den måde synes jeg, at den hybrid, der er lavet, på en glimrende måde dækker det behov, der er også for at give ro omkring kunstnernes virksomhed.

Hovedelementerne i loven er vi meget enige i. Det gælder det, at man ikke indfører det loft, som var tiltænkt, men i stedet laver en gradueret ordning, sådan at forfatterne også kan se, at der gives biblioteksafgift for alle bøger, dog trods alt efter en gradueret skala. Vi finder også, at det er væsentligt, at man fastholder de efterlevendes ret til afgiften efter de nuværende regler, alene af den grund, at mange forfattere i kraft af den måde, de lever på, ikke er med i en pensionskasse, og dermed er det også en form for sikkerhedsnet, man spænder ud under sine efterladte, at biblioteksafgiften fortsat er en ret for disse.

Jeg synes også, der er et andet element, jeg godt vil understrege, og det er, at der i lovforslaget er sket en fastholdelse af den ligestilling, der har været og skal være mellem skolebiblioteker og folkebiblioteker. Det giver også en vis tryghed for de forskellige kategorier af forfattere.

Nu er det jo sådan, at biblioteksafgiftsloven aldrig har været og heller ikke bliver et udtryk for nogen form for millimeterretfærdighed, for bøger er ikke metervarer, der kan klippes og sorteres i ensartede, afmålte stykker. Derfor har der altid været en diskussion om afgiften både blandt forfattere og politikere og parterne imellem, og det er givetvis også noget, som vil komme i den kommende tid.

Vi kan også se, at der i forbindelse med de høringssvar, der allerede er indgivet, er nogle små finesser og nogle grupper, der mener, at man kunne lave en anden vægtning. Det er klart, at det selvfølgelig er noget, man kan se på, men jeg synes, at helhedsbilledet i den måde, som lovforslaget er skruet sammen på, er korrekt, og derfor vil vi selvfølgelig gå positivt ind i det videre arbejde med lovforslaget.

Det, jeg vil sige afslutningsvis, er til spørgsmålet om økonomien. Jeg vil også godt udtrykke tilfredshed med ministerens bemærkninger til lovforslaget, hvor der gøres opmærksom på, at ministeren er indstillet på i forbindelse med finanslovforhandlingerne at finde de 12,3 mio. kr., der er skåret væk i forbindelse med 1999-2000-budgettet. Vi er meget indstillet på at bidrage til at finde de midler.

Vi er også indstillet på at finde midler til en opprioritering eller en opskrining af budgettet for budgetårene 2001 og 2002, ligesom vi er utrolig glade for, at der også lægges op til at lave en 4-årig rammeaftale, fordi det på sigt giver en ro blandt de kunstnere, som har glæde og gavn af biblioteksafgiften.

Alt i alt støtter vi lovforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, hr. Henrik Svane, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter:

Da loven om biblioteksafgift blev ændret i 1991, blev biblioteksafgiften ændret til at være en kulturstøtteordning. Den nedsatte arbejdsgruppe vedrørende lov om biblioteksafgift har i sin rapport om bibliotekspengene fundet, at loven i hovedtræk har fungeret efter denne hensigt, og at der derfor ikke er grund til at røre ved dens grundprincipper. Da vi i Det Radikale Venstre er enig i, at biblioteksafgiften skal være en kulturstøtteordning, er det jo ganske glædeligt.

Forslaget indebærer således alene justeringer til loven af 1991, heraf er det vigtigste den graduerede skala for udbetaling af afgift og de foreslåede ændringer af vægtingen, specielt med hensyn til skønlitteratur.

Med forslaget om den graduerede skala afværges indførelsen af et loft, der ville være urimeligt, og samtidig sikres en bedre fordeling af afgiften og dermed dens kulturstøttende funktion.

Ændringerne i vægten er primært til fordel for forfattere til skønlitteratur for voksne, hvilket vi støtter.

Forslaget indebærer herudover, at en del af afgiften på de såkaldte taskebøger – og her tænkes på bøger ud over 15 eksemplarer – falder væk, hvilket vi også finder er fornuftigt.

I Det Radikale Venstre støtter vi forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal fremlægge følgende, som går ud på, at vi påtænker at støtte loven, men at vi har en række kommentarer:

Vi er glade for, at kulturministeren for et par år siden trak en revisionslov af bordet og henviste den til et arbejdsudvalg. Vi var ligeledes tilfredse, da udvalgets betænkning forelå, og fandt, at dens anbefalinger var afbalancerede og pegede i den rigtige retning, især i en sag, der er af så forholdsvis teknisk art med pointtildeling til forskellige støttegrupper.

Derfor er vi heller ikke så glade for, at kulturministeren efterfølgende foretog et mindre tilbagetog i forhold til en række forfattere, som meldte kritisk ud. Det er selvfølgelig dejligt, at ministeren lytter og søger at imødekomme kritik, men vi finder det besynderligt, at ministeren vælger separat at afklare loven med de to forfatterforeninger.

Det er en dårlig arbejdsmåde, at man ned sætter et udvalg repræsenterende forskellige interesser i en sag og så bagefter tager to grupper og handler loven af med dem.

Biblioteker er først og fremmest bøger, men allerede nu og ikke mindst i fremtiden vil det være meget andet end bøger, herunder musik og også billeder.

Den danske biblioteksordning er efter vores opfattelse ikke en rettighedslov, men en kulturstøtteordning. I den forbindelse peger arbejdsgruppen på, at man skal nedtrappe støtten til arvinger og enker, dels fordi det er urimeligt, at arvinger i generationer skal have andel i støtte, dels fordi det ligner ophavsretsbestemmelser.

På den baggrund vil vi kigge arbejdsudvalgets betænkning nøje igennem og sikre, at så meget af det kommer med i loven som muligt.

Kim Behnke (FP):

For 10 år siden kom jeg fra denne talerstol til at sige, at Fremskridtspartiet gik ind for, at man indførte en biblioteksafgift, og så blev jeg taget i skole af ældre, mere erfarne kulturpolitiske

ordførere, som gjorde mig opmærksom på, at sådan en havde vi sandelig.

Se, det, jeg og Fremskridtspartiet forstår ved en biblioteksafgift, er en afgift, som brugerne betaler, når de henvender sig på biblioteket og efterspørger forskellige ydelser. Vi har ikke noget som helst imod, at de forfattere og andre, der stiller deres værker til rådighed for udlån på bibliotekerne, selvfølgelig får et honorar for, at værkerne er stillet til rådighed, men jeg kan ikke forstå, hvorfor det er skatteyderne, der skal erlægge de 140 mio. kr. om året.

Det må være et anliggende mellem den, der efterspørger det pågældende udlån, og så den, der stiller værket til rådighed. Derfor vil vores melding i dag, som den har været igennem de senere år på spørgsmålet, være, at vi deltager gerne i at fordele pengene efter de rimelighedskriterier, ministeren har lagt op til, men forudsætningen må være, at pengene opkræves gennem en udlånsafgift, for så at kalde det det.

Fordeler man de 140 mio. kr. som en udlånsafgift, ja, så er det jo et ubetydeligt beløb, den enkelte låner skal betale for det fantastiske gode at få stillet store og små værker til rådighed. Folk går gerne ud og køber endog for omfattende beløb musik, bøger osv. Salgskurverne stiger og stiger for hvert eneste år. Det vidner om, at der i det danske samfund er en købeevne og en købevillig, når det gælder kulturelle værker.

Den historiske baggrund, man har haft for de danske folkebiblioteker, nemlig at det var de mindrebedemlede, som skulle kunne gå et sted hen og låne en bog og senere andre værker, hvis ikke de havde råd til det, gør sig ikke gældende i det danske samfund længere, og heldigvis for det. Derfor bør udlånene være behæftet med en afgift.

I forhold til det konkrete er det vores opfattelse, at man slet, slet ikke tager højde for den teknologiske udvikling, vi har foran os. Flere og flere ting vil ikke blive efterspurgt på bibliotekerne, men vil blive hentet via Internettet, hvor det jo rent ophavsretligt er nok så interessant, hvad man agter at gøre ved det, når man både kan hente litteratur, musik og billeder.

Derudover vil det være sådan, at bibliotekerne kan komme i den lidt absurde problemstilling, at hvis cd-rom-værker, som rent faktisk stilles gratis til rådighed, står på en bibliotekshylde, ja, så skal de pludselig indgå i opkrævningen og afregningen af biblioteksafgifter. Det er der heller ikke taget højde for.

Jeg kan nævne, at i forbindelse med at Fremskridtspartiet sidste år fyldte 25 år, donerede vi et cd-rom-værk med hele vores politiske virke gennem 25 år til samtlige landets biblioteker. Vi håber, det bliver flittigt brugt, men vi vil da synes, det var lidt mærkeligt, hvis udlånet dér skal medgå i opgørelsen af, hvad der skal udløse biblioteksafgift.

Så er der et særligt punkt heri, som vi også mener den teknologiske udvikling er løbet fra, nemlig omslagsillustrationerne. Man tager det afsæt, at det nok er en billedkunstner, der har lavet omslaget. Jeg kan fortælle, at langt hovedparten af det, der i dag præsenteres, jo altså leveres af folk ansat på reklamebureauer, tegnere osv., og de bliver altså ikke tilgodeset på nogen måde. Hvorimod hvis det er en kunstner, der har lavet omslaget, skal det lige pludselig medføre en afregning. Det er en forskelsbehandling, som vi har svært ved at forstå man vil gøre i en lovgivning, medmindre det er, som hr. Søren Søndergaard var så ærlig at sige, en lovgivning, hvis formål det er på en eller anden måde at argumentere for at udbetale statstilskud til nogle kunstnere.

Hvis det er det, så lad os da sige det, som det er, frem for at indrullere os i en masse indviklede regler, som på mange punkter savner logisk argumentation og på mange punkter ikke matcher den teknologiske udvikling, vi i øjeblikket oplever. Så var det mere ærligt som Enhedslisten at sige, at vi godt vil give nogle tilskud til kunstnerne, og så måtte ministeren stille med et forslag til finansloven, hvor man kunne hente de penge.

Så med disse bemærkninger glæder vi os til det udvalgsarbejde, der skal være, og vi skal nok ulejlige udvalget med en masse tekniske spørgsmål og en masse prekære situationer, som vi beder ministeren om at tage stilling til.

Tove Videbæk (KRF):

Formålet med dette lovforslag er at gennemføre en række justeringer i den gældende biblioteksafgiftslov, og Kristeligt Folkeparti synes, der er mange fornuftige forslag til justeringer, især synes vi, det er positivt, at bundgrænsen er fjernet, således at også små og måske nye forfattere kan få glæde af bibliotekspenge og også på denne måde motiveres til at fortsætte og udvikle deres forfatterskab.

Vi ser frem til et positivt udvalgsarbejde omkring dette lovforslag.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg takker for den velvillige modtagelse, som lovforslaget har fået.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en række justeringer i den gældende biblioteksafgiftslov på baggrund af de forslag, som en særlig nedsat arbejdsgruppe har stillet i i den rapport, der hedder »Biblioteks pengene«. Arbejdsgruppen skulle belyse, om omlægningen af biblioteksafgiftsloven i 1991 har fungeret efter sin hensigt. Samtidig skulle arbejdsgruppen overveje, om der var anledning til at foretage ændringer i 1991-loven og de dertil hørende administrative forskrifter.

Et af de væsentligste spørgsmål, som arbejdsgruppen særligt skulle tage stilling til, var spørgsmålet om, hvorvidt overgrænsen for biblioteksafgift på 200.000 kr. skulle ændres. Hvis der ikke sker ændringer, vil overgrænsen træde i kraft til den 1. januar 1999. Arbejdsgruppens hovedkonklusioner har været, at biblioteksafgiften i hovedtrækkene har fungeret efter sin hensigt, og at der ikke er grundlag for at stille forslag om ændringer, der berører lovens hovedprincipper.

I forbindelse med lovforslagets forberedelse har rapporten været indgående drøftet med Dansk Forfatterforening og Danske Skønlitterære Forfattere, og jeg kan med tilfredshed oplyse, at de drøftelser er mundet ud i en forståelse mellem mig og de to forfatterforeninger om, hvilke ændringer der bør søges gennemført i biblioteksafgiftsloven. Jeg vil i den forbindelse særligt fremhæve forslaget om en gradueret udbetaling af biblioteksafgiften.

Fru Hanne Andersen foreslog, at vi skulle prøve at finde et nyt navn til biblioteksafgiften. Det kan jeg for så vidt være meget enig i at det vil være hensigtsmæssigt at gøre, fordi der netop er tale om en kulturstøtteordning, og det vil være rart at få det signaleret på den ene eller anden måde med navnet. Men den arbejdsgruppe, vi har haft nedsat, har ikke selv været i stand til at komme med et forslag, og derfor vil jeg gerne spille bolden videre til Kulturudvalget. Hvis Kulturudvalget er i stand til at komme med et forslag til et mere hensigtsmæssigt navn, så tager jeg med glæde imod det.

Til hr. Kim Andersen: Ja, jeg er også glad for, at det er lykkedes at komme igennem med forslaget om et gradueret loft. Det betyder, at alle forfattere fortsat vil få del i biblioteksafgiften.

Med hensyn til spørgsmålet om illustratører til udenlandske værker er det jo sådan, at det

kun er, hvis der laves en særlig udførelse i forbindelse med, at værket oversættes til dansk, og derfor er det ikke noget, der spiller den helt store rolle i biblioteksafgiftsloven, og jeg synes for så vidt, at det er rimeligt, at i det øjeblik, hvor der altså er tale om en ny illustration, at illustratoren så kan få del i biblioteksafgiften.

Jeg håber, at meldingerne fra hr. Kim Andersen også betyder, at man vil have venlige ord tilovers for de økonomiske aspekter af det her lovforslag. Jeg er godt klar over, at de forhandlinger føres andetsteds i huset, men jeg håber meget, at også partiet Venstre vil være positive i de forhandlinger, der for øjeblikket er i gang.

Til hr. Ole Sohn: Jeg er meget enig i, at det er vigtigt, at vi nu får taget stilling til økonomien. Jeg tror, at vi skal arbejde alt det, vi overhovedet kan, for at sikre ro omkring biblioteksafgiften. Det betyder, at jeg synes, det er en god idé, at vi prøver at lave en 4-årig aftale for, hvordan økonomien skal se ud for biblioteksafgiften, sådan at forfatterne og andre, som får del i biblioteksafgiften, ved, hvad de har at regne med.

Og så til hr. Søren Søndergaard: Jeg er måske nok en lille smule overrasket over meldingerne fra Enhedslisten, men tager dem selvfølgelig til efterretning. Jeg synes personlig, at det er vigtigt at prøve at lytte til de folkelige foreninger og til de folkelige organisationer, også til interesseorganisationer, når det drejer sig om at lave love, fordi det her jo omfatter en stor gruppe mennesker, hvoraf mange af dem netop er medlem af Dansk Forfatterforening og Danske Skønlitterære Forfattere. Det har betydning, at jeg har fundet det meget vigtigt at lytte til de ønsker og de forventninger, de har til den nye biblioteksafgiftslov.

Jeg troede sådan set også, at det var en strategi, Enhedslisten fulgte, altså det med, at man prøver at lytte til baglandet, inden man lægger sig fast på en strategi – ikke på den måde, at det altid er sådan, at alle kan få ret og alle kan få indflydelse, men jeg synes, det er vigtigt at være lydhør. Jeg kan også sige, at der faktisk er meget stor overensstemmelse mellem det her lovforslag og det forslag, som arbejdsgruppen er kommet med. Det, der adskiller, er et spørgsmål om nuancer.

Og til hr. Kim Behnke: Ja, jeg kan høre, at vi får en interessant debat i den kommende tid om, hvordan den kommende bibliotekslov skal se ud. Jeg synes selv, at det er fantastisk vigtigt,

at vi nu arbejder for at sikre, at vi ikke får det danske samfund delt op i et know not-hold og et nørddhold. Det betyder, at jeg synes, vi skal gøre, hvad vi overhovedet kan for at sikre, at alle mennesker får adgang til biblioteket, og at der er lige adgang til oplysning og information på biblioteket.

Det kan da meget vel være, at mange mennesker har råd til at betale for at låne bøger eller for at låne en cd-rom, men jeg er også sikker på, at hvis der er en betaling, vil det vil få en betydning for den måde, man bruger biblioteket på.

Vi lever i et videns- og informationssamfund. Vi skal i fremtiden leve af netop viden og information, og derfor er det utrolig afgørende, at bibliotekerne stiller de forskellige ydelser til rådighed, og at alle har adgang til dem.

Og så kan jeg da måske til lidt trøst sige, at den informations-cd, lad mig kalde den det, som Fremskridtspartiet har udsendt gratis til bibliotekerne – jeg kan så på bibliotekernes vegne sige tak for det – ikke er omfattet af det her lovforslag. Det vil sige, at hvis ophavsretshaverne har sagt ja til at udlåne cd'en på bibliotekerne, så kan det foregå, fuldstændig uanset om den her lovgivning bliver vedtaget eller ej. Lovforslaget her har ikke noget med cd-rom at gøre, sådan som det er formuleret for øjeblikket. Så til trøst: Fremskridtspartiets cd kan udlånes på bibliotekerne, uden at vi kommer til at diskutere det nærmere, i hvert tilfælde ikke i forbindelse med det her lovforslag.

Jeg siger tak for den velvillige støtte. Jeg glæder mig til den diskussion, der kommer i Kulturudvalget, og jeg ser også frem til, at vi i forbindelse med finanslovforhandlingerne får løst de problemer, vi har omkring økonomien. Jeg synes selv, at det er afgørende at forsøge at finde flere midler til biblioteksafgiften både i 1999 og 2000 og i 2001 og 2002, sådan som lovforslaget også lægger op til.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det var ministerens svar til fru Hanne Andersen om navnet på loven, der kaldte mig op. Det er ikke, fordi jeg vil være konservativ, men jeg tror faktisk af to grunde, det er ret godt, at det hedder biblioteksafgift.

For det første fordi, som ministeren også var inde på, det er meget vigtigt at få skabt ro om området. Selv om et navneskift ikke nødvendigvis behøver at skabe uro, så ved vi jo, at

hver eneste gang der bliver tale om at lave om på ordningen eller ændre i ordningen – og det ville der være, hvis man kaldte det kulturstøtte – vil der blive skabt usikkerhed om, hvad der så sker til næste år. Er det sådan noget, vi kun har fra år til år?

Og jeg vil godt fastholde, at selv om det er en kulturstøtte, er man jo også afhængig af EU's leje- og lånedirektiv, som siger, at ophavsretshaveren har krav på et vederlag, når der finder et offentligt udlån sted.

Så det er en form for hybrid. Derfor mener jeg faktisk, det er et ret godt navn, vi har til den.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er jeg ikke sikker på, om ministeren helt hørte min indledende bemærkning om, at vi påtænkte at støtte loven, men at vi havde en række kommentarer. Jeg så nemlig, at ministeren var optaget et andet sted.

Jeg bemærker bare, at ministeren konstaterer, at det er nogle nuancer – jeg tror, ministeren brugte det udtryk – der er forskellen på arbejdsudvalgets betænkning og så det, der ligger her. Og hvis det kun drejer sig om nuancer, så tror jeg da ikke, at det skulle være noget større problem at få det løst i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 17. november 1998, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.35
